

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: OT/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010415
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7918010415.3

Uznesenie

Predseda senátu konanie Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam v trestnej veci obžalovaného R. H., nar. X.X.XXXX v M., trvale bytom M., A. XXXX/XX, t. č. ÚVV Košice, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona

rozhodol:

Podľa § 174 ods. 1 Tr. poriadku opravuje rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp. zn. OT/104/2018, zo dňa 27.7.2018 tak, že ho dopĺňa o odôvodnenie, ktoré znie nasledovne:

odôvodnenie:

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 25.7.2018 na obžalovaného R. H. obžalobu pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a zároveň návrh na jeho vzatie do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný pri výsluchu uviedol, že súhlasí, aby súd vytyčil termín hlavného pojednávania hneď po skončení jeho výsluchu, preto súd určil termín hlavného pojednávania na termín toho istého dňa po skončení výsluchu obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil po poučení podľa § 257 Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 390/18 zo dňa 25.7.2018.

Obžalovaný na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h, Tr. poriadku odpovedal

- že rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- že bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radíť o spôsobe obhajoby,
- že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu,
- že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného a súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 390/18/8811 zo dňa 25.7.2018 a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu uznania viny obžalovaným sa nevykoná.

Súd následne vykonal iba dôkazy súvisiace s uložením trestu.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na obžalovaného vyplýva, že tento bol dvakrát uznávaný vinným z priestupku, ktoré spáchal 2.7.2016 a dňa 10.04.2016, pričom v prvom prípade mu bola uložená pokuta vo výške 30,- € a v druhom prípade vo výške 50,- €.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ deväťkrát odsúdený, a to od roku 2010 doposiaľ, v štyroch prípadoch pre prečin porušovania domovej slobody, pričom vo všetkých prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu sp. zn. 3T/19/2017, právoplatným 17.10.2017, tak isto pre prečin porušovania domovej slobody, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov, pričom uložený trest bol súhrnný a spoločný, a tento trest vykonal dňa 20.4.2018.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, pretože dňa 23.7.2018 v čase asi od 12.45 hod. do 17.00 hod. piatimi konaniami neoprávnene vnikol do obydľia piatich rôznych vlastníkov rodinných domov v meste Sečovce, pričom v jednom prípade odcudzil finančnú hotovosť vo výške 125,- € a v ostatných prípadoch bol vyrušený majiteľmi nehnuteľností a z miesta činu ušiel. Pochybnosti o vine obžalovaného nie sú, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepochybne vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Výsledky prípravného konania jednoznačne usvedčujú obžalovaného zo spáchania trestného činu. Zo spáchania trestného činu usvedčujú svedkovia H. E., V. T., E. Q., C. C., Y. M. a X. M.. Obžalovaný je zo spáchania trestného činu usvedčený aj zápisnicami o rekognícii osoby, pri ktorých ho opoznali svedkyňa C. C., X. M., Y. M., V. T., H. E. a E. Q..

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovaného súd zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho a tiež k jednej príťažujúcej okolnosti, a to že za trestný čin bol už v minulosti odsúdený. Pri vyrovnanom pomere príťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti súd neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby a ukladal trest v rozpätí 0 až 2 roky. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, prihliadajúc najmä na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, pretože v minulosti už štyrikrát bol uznávaný vinným z takého istého trestného činu, naposledy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 20.04.2018, ktorý vykonával tiež za prečin porušovania domovej slobody a teraz posudzovaného skutku sa dopustil vo veľmi krátkom čase a to niečo viac ako troch mesiacov od výkonu posledného trestu odňatia slobody. V prípade obžalovaného ide o mladú osobu, ktorá ešte nedovŕšila fyzický vek 23 rokov, pričom prvýkrát bol obžalovaný odsúdený ako mladistvý vo veku 15 rokov a následne permanentne a pravidelne a dopúšťal páchania trestnej činnosti. Z doterajšieho života obžalovaného vyplýva, že nemá žiaden rešpekt pred dodržiavaním pravidiel určených štátom, pravidelne sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, je viac ako evidentné, že doterajšie odsúdenia, ako aj výkony trestov odňatia slobody nemali žiaden výchovný účinok na obžalovaného, preto súd uložil trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby domnievajúc sa, že takýto trest sú vyžaduje predovšetkým ochrana spoločnosti, pretože je zrejmé, že výchovný vplyv na obžalovaného nebude mať ani takto vysoko uložený trest.

Keďže obžalovaný bol v minulosti v posledných 10 rokoch za úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd po vyhlásení rozsudku dňa 27.7.2018 doručil už písomne vypracovaný rozsudok, ktorý neobsahoval odôvodnenie, a tým došlo zjavne k zrejmej nesprávosti.

Podľa § 174 ods. 1 Tr. poriadku predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písárske chyby a iné zrejme nesprávosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

Súd po vyhlásení rozsudku tento i riadne odôvodnil, čo vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.7.2018 a zároveň ho poučil o opravnom prostriedku.

Vychádzajúc z uvedeného súd opravil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. OT/104/2018 vydaný tunajším súdom dňa 27.7.2018 pre inú zrejmú nesprávnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, ktorá má odkladný účinok.